

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (veliki senat)

z dne 22. novembra 2022 *

„Predhodno odločanje – Preprečevanje uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma – Direktiva (EU) 2018/843 o spremembi Direktive (EU) 2015/849 – Sprememba člena 30(5), prvi pododstavek, točka (c), te direktive – Dostop vseh članov širše javnosti do informacij o dejanskih lastnikih – Veljavnost – Člena 7 in 8 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah – Spoštovanje zasebnega in družinskega življenja – Varstvo osebnih podatkov“

V združenih zadevah C-37/20 in C-601/20,

katerih predmet sta predloga za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ju je vložilo Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (okrožno sodišče v Luxembourg, Luksemburg) z odločbama z dne 24. januarja 2020 in 13. oktobra 2020, ki sta na Sodišče prispeli 24. januarja 2020 in 13. novembra 2020, v postopkih

WM (C-37/20),

Sovim SA (C-601/20)

proti

Luxembourg Business Registers,

SODIŠČE (veliki senat),

v sestavi K. Lenaerts, predsednik, A. Arabadjiev, predsednik senata, A. Prechal, K. Jürimäe, predsednici senatov, C. Lycourgos, E. Regan, M. Safjan, P. G. Xuereb, predsedniki senatov, L. S. Rossi, predsednica senata, S. Rodin, F. Biltgen, N. Piçarra, I. Jarukaitis, A. Kumin (poročevalec), sodniki, in I. Ziemele, sodnica,

generalni pravobranilec: G. Pitruzzella,

sodna tajnica: L. Carrasco Marco, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 19. oktobra 2021,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za WM M. Jammaers, A. Komninos, L. Lorang in V. Staudt, avocats,

* Jezik postopka: francoščina.

- za Sovim SA P. Elvinger in K. Veranneman, avocats,
- za luksemburško vlado A. Germeaux, C. Schiltz in T. Uri, agenti,
- za avstrijsko vlado M. Augustin, A. Posch in J. Schmoll, agenti,
- za finsko vlado M. Pere, agentka,
- za norveško vlado J. T. Kaasin in G. Østerman Thengs, agenta,
- za Evropski parlament J. Etienne, O. Hrstková Šolcová in M. Menegatti, agenti,
- za Svet Evropske unije M. Chavrier, I. Gurov in K. Plešniak, agenti,
- za Evropsko komisijo V. Di Bucci, C. Giolito, L. Havas, H. Kranenborg, D. Nardi, T. Scharf in H. Tserepa-Lacombe, agenti,
- za Evropskega nadzornika za varstvo podatkov C.-A. Marnier, agentka,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 20. januarja 2022

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predloga za sprejetje predhodne odločbe se v bistvu nanašata na veljavnost člena 1, točka 15(c), Direktive (EU) 2018/843 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma ter o spremembi direktiv 2009/138/ES in 2013/36/EU (UL 2018, L 156, str. 43) v delu, v katerem je bil s to določbo spremenjen člen 30(5), prvi pododstavek, točka (c), Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL 2015, L 141, str. 73), ter na razlago, prvič, člena 30(9) Direktive 2015/849, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2018/843 (v nadaljevanju: spremenjena Direktiva 2015/849), in drugič, člena 5(1)(a), (b), (c) in (f), člena 25(2) ter členov od 44 do 50 Uredbe (UE) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL 2016, L 119, str. 1, v nadaljevanju: GDPR).
- 2 Ta predloga sta bila vložena v okviru dveh sporov med, prvič, WM (zadeva C-37/20), in drugič, družbo Sovim SA (zadeva C-601/20) ter združenjem Luxembourg Business Registers (v nadaljevanju: LBR), ker je zadnjenavedeno zavrnilo onemogočenje dostopa širše javnosti do informacij, ki se nanašajo, prvič, na to, da je oseba WM dejanski lastnik nepremičninske družbe civilnega prava in, drugič, na dejanskega lastnika družbe Sovim.

Pravni okvir

Pravo Unije

Direktivi 2015/849 in 2018/843 ter spremenjena Direktiva 2015/849

3 V uvodnih izjavah 4, 30, 31, 34, 36 in 38 Direktive 2018/843 je navedeno:

„(4) [...] [T]reba [je] še dodatno povečati splošno preglednost gospodarskega in finančnega okolja Unije. Preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma je lahko učinkovito le, če okolje ni naklonjeno storilcem kaznivih dejanj, ki iščejo zatočišče za svoje finance prek nepreglednih struktur. Poštenost finančnega sistema Unije je odvisna od preglednosti gospodarskih in drugih pravnih subjektov, skladov in podobnih pravnih ureditev. Cilj te direktive ni le odkrivanje in preiskovanje pranja denarja, ampak tudi njegovo preprečevanje. Večja preglednost ima lahko močan odvračilni učinek.

[...]

(30) Javni dostop do informacij o dejanskem lastništvu omogoča civilni družbi, vključno s tiskom in organizacijami civilne družbe, boljši nadzor nad informacijami in prispeva k ohranjanju zaupanja v neoporečnost poslovnih transakcij in finančnega sistema. Prispeva lahko [h] krepitvi boja proti zlorabi gospodarskih in drugih pravnih subjektov ter pravnih ureditev za namene pranja denarja ali financiranja terorizma tako, da prispeva k preiskavam in učinkuje na ugled subjektov, saj se bo vsakdo, ki bi lahko z njimi sklepal transakcije, zavedal identitete dejanskih lastnikov. Prav tako finančnim institucijam ter pristojnim organom, vključno z organi tretjih držav, ki sodelujejo v boju proti takim kršitvam, omogoča pravočasno in učinkovito dostopnost informacij. Dostop do teh informacij bi pomagal tudi pri preiskavah o pranju denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanjih in financiranju terorizma.

(31) Zaupanje vlagateljev in širše javnosti v finančne trge je v veliki meri odvisno od obstoja zanesljive ureditve za razkritje dokumentov, ki zagotavlja preglednost informacij o dejanskem lastništvu in nadzornih strukturah družb. [...] Potencialno povečanje zaupanja v finančne trge bi bilo treba obravnavati kot pozitivni stranski učinek in ne kot namen povečane preglednosti, kar pomeni ustvariti okolje, za [katero] je manjša verjetnost, da se bo uporabljalo za pranje denarja in financiranje terorizma.

[...]

(34) V vseh primerih, tako glede gospodarskih in drugih pravnih subjektov kot tudi skladov in podobnih pravnih ureditev, bi si bilo treba prizadevati za primerno ravnovesje, zlasti med splošnim javnim interesom za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma ter temeljnimi pravicami posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki. Sklop podatkov, ki naj bo na voljo javnosti, bi moral biti omejen, jasno in izčrpno opredeljen ter splošne narave, da se tako omeji morebitna pristranskost do dejanskih lastnikov. Obenem pa se informacije, ki so dostopne javnosti, ne bi smele znatno razlikovati od podatkov, ki se trenutno zbirajo. Da se omeji poseganje v pravico do spoštovanja zasebnega življenja na splošno in zlasti do varstva osebnih podatkov, bi se morale te informacije večinoma

nanašati na status dejanskih lastnikov gospodarskih in drugih pravnih subjektov in skladov ter podobnih pravnih ureditev in zadevati le področje gospodarske dejavnosti, na katerem dejanski lastniki delujejo. [...]

[...]

- (36) Poleg tega bi morale za cilj zagotavljanja sorazmernega in uravnoveženega pristopa in pravic do zasebnosti ter varstva osebnih podatkov države članice imeti možnost, da določijo izvetja od razkrivanja in dostopa do informacij o dejanskem lastništvu prek registrov za primere izjemnih okoliščin, kadar bi te informacije dejanskega lastnika izpostavile nesorazmernemu tveganju prevar, ugrabitve, izsiljevanja, zlorabe položaja, nadlegovanja, nasilja ali ustrahovanja. Države članice bi morale tudi imeti možnost zahtevati spletno registracijo, da bi lahko identificirale osebe, ki zahtevajo informacije iz registra, ter plačilo pristojbine za dostop do informacij v registru.

[...]

- (38) [GDPR] se uporablja za obdelavo osebnih podatkov na podlagi te direktive. Posledično bi bilo treba ustrezno obvestiti fizične osebe, katerih osebni podatki se hranijo v nacionalnih registrih kot dejanski lastniki. Poleg tega bi morali biti na voljo le osebni podatki, ki so posodobljeni in se nanašajo na resnične dejanske lastnike, ti pa bi morali biti obveščeni o svojih pravicah v skladu s pravnim okvirom Unije o varstvu podatkov [...] ter o postopkih, ki se uporabljajo za uresničevanje teh pravic. Da bi se preprečila zloraba informacij iz registrov in da bi se uravnovežile pravice dejanskih lastnikov, lahko države članice tudi menijo, da bi bilo primerno informacije o prosilcu ter pravno podlago za njegovo zahtevo dati na voljo dejanskemu lastniku.“

4 Člen 1(1) spremenjene Direktive 2015/849 določa:

„Cilj te direktive je preprečiti uporabo finančnega sistema Unije za namene pranja denarja in financiranja terorizma.“

5 Člen 3 spremenjene Direktive 2015/849 določa:

„V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

[...]

6. ‚dejanski lastnik‘ pomeni vsako fizično osebo oziroma osebe, ki končno posedujejo ali nadzirajo stranko in/ali fizično osebo oziroma osebe, v imenu katerih se izvaja transakcija ali opravlja dejavnost, in zajema vsaj:

(a) v primeru gospodarskih subjektov:

- (i) fizično osebo oziroma osebe, ki končno posedujejo ali nadzirajo pravni subjekt prek posrednega ali neposrednega lastništva zadostnega deleža delnic ali glasovalnih pravic ali lastniškega deleža v tem subjektu [...]

[...]

- (ii) če na podlagi točke (i), potem ko so izčrpana vsa druga sredstva in kolikor ni razlogov za sum, ni identificirana nobena oseba ali če obstaja kakršen koli dvom, da je identificirana oseba dejanski lastnik oziroma so identificirane osebe dejanski lastniki, fizično osebo oziroma osebe na položaju višjega vodstva, [...]

[...]“.

6 Člen 30(1) in (3) spremenjene Direktive 2015/849 določa:

7 „1. Države članice zagotovijo, da morajo gospodarski in drugi pravni subjekti, ustanovljeni na njihovem ozemlju, pridobiti ter imeti na voljo ustrezne, natančne in posodobljene informacije o svojem dejanskem lastništvu, vključno s podrobnostmi o deležih v lasti upravičencev. [...]

8 [...]

9 3. Države članice zagotovijo, da se informacije iz odstavka 1 v vsaki državi članici hranijo v osrednjem registru [...]

10 [...]“.

11 Člen 30(5) in (9) Direktive 2015/849 je v različici, ki se je uporabljala pred začetkom veljavnosti Direktive 2018/843, določal:

„5. Države članice zagotovijo, da imajo do informacij o dejanskem lastništvu vedno dostop:

(a) pristojni organi in [finančne obveščevalne enote], brez omejitev;

(b) pooblaščen subjekt, in sicer v okviru skrbnega preverjanja strank v skladu s poglavjem II;

(c) vse osebe ali organizacije, ki lahko izkažejo upravičen interes.

Osebe ali organizacije iz točke (c) imajo dostop vsaj do imena, meseca in leta rojstva, državljanstva in države prebivališča dejanskega lastnika, kakor tudi do vrste in višine deleža v lasti upravičenca.

[...]

9. Države članice lahko določijo izvzetje glede dostopa iz točk (b) in (c) odstavka 5 do vseh ali nekaterih informacij o dejanskem lastništvu, in sicer za vsak primer posebej in v izjemnih okoliščinah, kadar bi takšen dostop dejanskega lastnika izpostavil tveganju prevar, ugrabitve, izsiljevanja, nasilja ali ustrahovanja ali kadar je dejanski lastnik mladoleten oziroma kako drugače nesposoben. [...]“.

12 S členom 1, točka 15(c), (d) in (g), Direktive 2018/843 je bil spremenjen odstavek 5, vstavljen odstavek 5a in spremenjen odstavek 9 člena 30 Direktive 2015/849. Člen 30(5), (5a) in (9) spremenjene Direktive 2015/849 tako določa:

„5. Države članice zagotovijo, da imajo do informacij o dejanskem lastništvu vedno dostop:

(a) pristojni organi in [finančne obveščevalne enote], brez kakršnih koli omejitev;

(b) pooblaščen subjekt, in sicer v okviru skrbnega preverjanja strank v skladu s poglavjem II;

(c) vsi člani širše javnosti.

Osebam iz točke (c) se dovoli dostop vsaj do imena, meseca in leta rojstva, države prebivališča in državljanstva dejanskega lastnika, kakor tudi do vrste in obsega deleža v lasti dejanskega lastnika.

Države članice lahko pod pogoji, ki se določijo v nacionalnem pravu, zagotavljajo dostop do dodatnih informacij, ki omogočajo identifikacijo dejanskega lastnika. Te dodatne informacije vključujejo vsaj datum rojstva ali kontaktne podatke, v skladu s pravili o varstvu podatkov.

5a. Države članice se lahko odločijo, da omogočijo dostop do informacij, shranjenih v svojih nacionalnih registrih iz odstavka 3, pod pogojem, da se opravi spletna prijava in plačilo pristojbine, ki ne presega administrativnih stroškov omogočanja dostopa do teh informacij, vključno s stroški vzdrževanja in razvoja registra.

[...]

9. Države članice lahko določijo izvzetje glede dostopa iz točk (b) in (c) prvega pododstavka odstavka 5 do vseh ali nekaterih informacij o dejanskem lastništvu, in sicer za vsak primer posebej ter v izjemnih okoliščinah, določenih v nacionalnem pravu, kadar bi takšen dostop dejanskega lastnika izpostavil nesorazmernemu tveganju prevare, ugrabitve, izsiljevanja, prisiljenja, nadlegovanja, nasilja ali ustrahovanja ali kadar je dejanski lastnik mladoleten oziroma kako drugače poslovno nesposoben. Države članice zagotovijo, da se taka izvzeta odobrijo na podlagi podrobne ocene izjemne narave teh okoliščin. Zagotovita se pravici do upravnega pregleda odločitve o izvzetju in do učinkovitega pravnega varstva. Država članica, ki je odobrila izvzetje, objavi letne statistične podatke o številu odobrenih izvzetij in navedenih razlogih ter o teh podatkih poroča Komisiji.

[...]“.

13 Člen 41(1) spremenjene Direktive 2015/849 določa:

„Obdelavo osebnih podatkov na podlagi te direktive ureja Direktiva [Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 15, str. 355)], kot je bila prenesena v nacionalno zakonodajo. [...]“.

GDPR

14 Člen 5 GDPR, naslovljen „Načela v zvezi z obdelavo osebnih podatkov“, v odstavku 1 določa:

„Osebni podatki morajo biti:

- (a) obdelani zakonito, pošteno in na pregleden način v zvezi s posameznikom, na katerega se nanašajo osebni podatki (,zakonitost, poštenost in preglednost‘);
- (b) zbrani za določene, izrecne in zakonite namene ter se ne smejo nadalje obdelovati na način, ki ni združljiv s temi nameni; [...] (,omejitev namena‘);
- (c) ustrezni, relevantni in omejeni na to, kar je potrebno za namene, za katere se obdelujejo (,najmanjši obseg podatkov‘);

[...]

(f) obdelani na način, ki zagotavlja ustrezno varnost osebnih podatkov, vključno z zaščito pred nedovoljeno ali nezakonito obdelavo ter pred nenamerno izgubo, uničenjem ali poškodbo z ustreznimi tehničnimi ali organizacijskimi ukrepi („celovitost in zaupnost“).

15 Člen 25 te uredbe, naslovljen „Vgrajeno in privzeto varstvo podatkov“, v odstavku 2 določa:

„Upravljavec izvede ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe, s katerimi zagotovi, da se privzeto obdelajo samo osebni podatki, ki so potrebni za vsak poseben namen obdelave. Ta obveznost velja za količino zbranih osebnih podatkov, obseg njihove obdelave, obdobje njihove hrambe in njihovo dostopnost. S takšnimi ukrepi se zagotovi zlasti, da osebni podatki niso samodejno dostopni nedoločenemu številu posameznikov brez posredovanja zadevnega posameznika.“

16 Člen 44 navedene uredbe, naslovljen „Splošno načelo za prenose“, določa:

„Vsak prenos osebnih podatkov, ki se obdelujejo ali so namenjeni obdelavi po prenosu v tretjo državo ali mednarodno organizacijo, se ob upoštevanju drugih določb te uredbe izvede le, če upravljavec in obdelovalec ravnata v skladu s pogoji iz tega poglavja, kar velja tudi za nadaljnje prenose osebnih podatkov iz tretje države ali mednarodne organizacije v drugo tretjo državo ali drugo mednarodno organizacijo. Vse določbe tega poglavja se uporabljajo za zagotovitev, da ni ogrožena raven varstva posameznikov, ki jo zagotavlja ta uredba.“

17 Člen 49 GDPR, naslovljen „Odstopanja v posebnih primerih“, določa:

„1. Če sklep o ustreznosti v skladu s členom 45(3) ni sprejet ali pa niso sprejeti ustrezni zaščitni ukrepi v skladu s členom 46, vključno z zavezujočimi poslovnimi pravili, se lahko prenos ali niz prenosov osebnih podatkov v tretjo državo ali mednarodno organizacijo izvede le pod enim izmed naslednjih pogojev:

[...]

(g) prenos se opravi iz registra, ki je po pravu Unije ali pravu države članice namenjen zagotavljanju informacij javnosti in je na voljo za vpogled bodisi javnosti na splošno bodisi kateri koli osebi, ki lahko izkaže zakonit interes, vendar le, če so v posameznem primeru izpolnjeni pogoji za tak vpogled, določeni s pravom Unije ali pravom države članice.

[...]“.

18 Člen 94 te uredbe določa:

„1. Direktiva 95/46/ES se razveljavi z učinkom od 25. maja 2018.

2. Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se štejejo kot sklicevanja na to uredbo. [...]“.

Luksemburško pravo

- 19 Člen 2 loi du 13 janvier 2019 instituant un Registre des bénéficiaires effectifs (zakon z dne 13. januarja 2019 o ustanovitvi registra dejanskih lastnikov, *Mémorial* A 2019, št. 15, v nadaljevanju: zakon z dne 13. januarja 2019) določa:

„Pod nadzorom ministra, pristojnega za pravosodje, se ustanovi register, imenovan ‚register dejanskih lastnikov‘, s kratico ‚RDL‘, katerega namen je hranjenje in omogočanje dostopa do informacij o dejanskih lastnikih registriranih subjektov.“

- 20 Člen 3(1) tega zakona določa:

„V register dejanskih lastnikov morajo biti vnesene in se v njem hraniti te informacije o dejanskih lastnikih registriranih subjektov:

1° priimek;

2° ime (oziroma imena);

3° državljanstvo (oziroma državljanstva);

4° dan rojstva;

5° mesec rojstva;

6° leto rojstva;

7° kraj rojstva;

8° država prebivališča;

9° natančen zasebni ali službeni naslov [...]

[...]

10° za osebe, vpisane v nacionalni register fizičnih oseb: identifikacijska številka [...];

11° za osebe, ki niso rezidenti in niso vpisane v nacionalni register fizičnih oseb: tuja identifikacijska številka;

12° vrsta deleža v lasti dejanskega lastnika;

13° višina deleža v lasti dejanskega lastnika.“

- 21 Člen 11(1) navedenega zakona določa:

„Nacionalni organi imajo pri opravljanju svojih nalog dostop do informacij iz člena 3.“

- 22 Člen 12 istega zakona določa:

„Informacije iz člena 3(1), točke od 1 do 8, 12 in 13, so dostopne vsakomur.“

23 Člen 15(1) in (2) zakona z dne 13. januarja 2019 določa:

„(1) Registrirani subjekt ali dejanski lastnik lahko za vsak primer posebej in v spodnjih izjemnih okoliščinah z ustrežno obrazloženo prošnjo, naslovljeno na upravljavca, zaprosi za omejitev dostopa do informacij iz člena 3 le na državne organe, kreditne in finančne ustanove ter sodne izvršitelje in notarje, ki delujejo kot javni uradniki, kadar bi tak dostop dejanskega lastnika izpostavil nesorazmernemu tveganju, tveganju prevare, ugrabitve, izsiljevanja, prisiljenja, nadlegovanja, nasilja ali ustrahovanja ali kadar je dejanski lastnik mladoleten oziroma kako drugače poslovno nesposoben.

(2) Upravljavec začasno omeji dostop do informacij iz člena 3 le na državne organe od prejema prošnje do vročitve svoje odločbe in v primeru zavrnitve prošnje za nadaljnjih 15 dni. Če se zoper odločbo o zavrnitvi vložijo pravno sredstvo, omejitev dostopa do informacij traja, dokler zoper odločbo o zavrnitvi ni več mogoče vložiti pravnega sredstva.“

Spora o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

Zadeva C-37/20

24 YO, nepremičninska družba civilnega prava, je pri združenju LBR vložila prošnjo na podlagi člena 15 zakona z dne 13. januarja 2019, s katero je zaprosila, naj se dostop do informacij v zvezi z osebo WM, njenim dejanskim lastnikom, navedenim v RBE, omeji le na subjekte iz te določbe, ker bi dostop širše javnosti do teh informacij njo in njeno družino konkretno, resnično ter sedaj izpostavil nesorazmernemu tveganju in tveganju prevare, ugrabitve, izsiljevanja, prisiljenja, nadlegovanja, nasilja ali ustrahovanja. Ta prošnja je bila z odločbo z dne 20. novembra 2019 zavrnjena.

25 Oseba WM je 5. decembra 2019 pri Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (okrožno sodišče v Luxembourg, Luksemburg), predložitvenem sodišču, vložila tožbo, v kateri je trdila, da mora, ker je direktor in dejanski lastnik družbe YO ter nekaterih gospodarskih družb, pogosto potovati v države z nestabilnimi političnimi režimi in precejšnjo stopnjo splošnega kriminala, zaradi česar je izpostavljena znatnemu tveganju ugrabitve, protipravnega odvzema prostosti, nasilja in celo smrti.

26 Združenje LBR nasprotuje tej argumentaciji in meni, da položaj osebe WM ne izpolnjuje zahtev iz člena 15 zakona z dne 13. januarja 2019, saj naj se ta ne bi mogla sklicevati niti na „izjemne okoliščine“ niti na nobeno od tveganj iz tega člena.

27 V zvezi s tem se predložitveno sodišče sprašuje, kako je treba razlagati pojme „izjemne okoliščine“, „tveganje“ in „nesorazmerno“ tveganje v smislu člena 30(9) spremenjene Direktive 2015/849.

28 V teh okoliščinah je Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (okrožno sodišče v Luxembourg) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Pojem ‚izjemne okoliščine‘

(a) Ali se člen 30(9) [spremenjene Direktive 2015/849], ki omejitev dostopa do informacij o [dejanskih] lastnikih pogojuje z ‚izjemnimi okoliščinami, določenimi v nacionalnem pravu‘, lahko razlaga tako, da dopušča, da se v nacionalnem pravu pojem ‚izjemne okoliščine‘ opredeli zgolj kot enakovreden ‚nesorazmernemu tveganju prevare, ugrabitve,

izsiljevanja, prisiljenja, nadlegovanja, nasilja ali ustrahovanja', kar so pojmi, ki že pomenijo pogoj za uporabo omejitve dostopa na podlagi člena 30(9) [spremenjene Direktive 2015/849]?

- (b) Če je odgovor na prvo vprašanje, točka (a), nikalen in če nacionalno pravo, s katerim je bila določba prenesena, ne opredeljuje pojma ‚izjemne okoliščine‘ drugače kot s sklicevanjem na neupoštevne pojme ‚nesorazmerno tveganje prevare, ugrabitve, izsiljevanja, prisiljenja, nadlegovanja, nasilja ali ustrahovanja‘, ali je treba zgoraj navedeni člen 30(9) [spremenjene Direktive 2015/849] razlagati tako, da nacionalnemu sodišču dovoljuje, da ne upošteva pogoja ‚izjemnih okoliščin‘, ali pa mora to sodišče nadomestiti opustitev nacionalnega zakonodajalca tako, da obseg pojma ‚izjemne okoliščine‘ določi sodno? Ali je v tem zadnjem primeru mogoče – ker gre na podlagi člena 30(9) [spremenjene Direktive 2015/849] za pogoj, katerega vsebina se določi v nacionalnem pravu – da [Sodišče] usmerja nacionalno sodišče pri njegovi nalogi? Če je odgovor na to zadnje vprašanje pritrdilen, katere smernice naj nacionalno sodišče upošteva pri določitvi vsebine pojma ‚izjemne okoliščine‘?

2. Pojem ‚tveganje‘

- (a) Ali je treba člen 30(9) [spremenjene direktive 2015/849], ki omejitev dostopa do informacij o [dejanskih] lastnikih pogojuje z ‚nesorazmernim tveganjem prevare, ugrabitve, izsiljevanja, prisiljenja, nadlegovanja, nasilja ali ustrahovanja‘, razlagati tako, da napotuje na skupino osmih primerov, od katerih se prvi nanaša na splošno tveganje, za katero velja pogoj nesorazmernosti, preostalih sedem pa se nanaša na posebna tveganja brez pogoja nesorazmernosti, ali tako, da napotuje na skupino sedmih primerov, od katerih se vsak nanaša na posebno tveganje, za katero velja pogoj nesorazmernosti?
- (b) Ali je treba člen 30(9) [spremenjene Direktive 2015/849], ki omejitev dostopa do informacij o [dejanskih] lastnikih pogojuje s ‚tveganjem‘, razlagati tako, da omejuje presojo obstoja in obsega tega tveganja le na povezave [dejanskega] lastnika s pravno osebo, v zvezi s katero je ta konkretno zaprosil za omejitev dostopa do informacij v zvezi s svojim statusom [dejanskega] lastnika, ali tako, da vključuje upoštevanje povezav zadevnega [dejanskega] lastnika z drugimi pravnimi osebami? Če je treba upoštevati povezave z drugimi pravnimi osebami, ali je treba upoštevati le status [dejanskega] lastnika drugih pravnih oseb ali pa je treba upoštevati vse, kakršne koli povezave z drugimi pravnimi osebami? Če je treba upoštevati vse, kakršne koli povezave z drugimi pravnimi osebami, ali na presojo obstoja in obsega tveganja vpliva narava te povezave?
- (c) Ali je treba člen 30(9) [spremenjene Direktive 2015/849], ki omejitev dostopa do informacij o [dejanskih] lastnikih pogojuje s ‚tveganjem‘, razlagati tako, da izključuje upravičenost do zaščite, ki izhaja iz omejitve dostopa, kadar so te informacije oziroma drugi elementi, ki jih [dejanski] lastnik navaja v utemeljitev obstoja in obsega ‚tveganja‘, zlahka dostopni tretjim osebam po drugih poteh informiranja?

3. Pojem ‚nesorazmerno‘ tveganje

Katere razhajajoče se interese je treba upoštevati pri uporabi člena 30(9) [spremenjene Direktive 2015/849], ki omejitev dostopa do informacij o [dejanskih] lastnikih pogojuje z ‚nesorazmernim‘ tveganjem?“

Zadeva C-601/20

- 29 Družba Sovim je pri združenju LBR vložila prošnjo na podlagi člena 15 zakona z dne 13. januarja 2019, s katero je predlagala, naj se dostop do informacij v zvezi z njenim dejanskim lastnikom, navedenih v RBE, omeji le na subjekte iz te določbe. Ta prošnja je bila z odločbo z dne 6. februarja 2020 zavrnjena.
- 30 Družba Sovim je 24. februarja 2020 vložila tožbo pri predložitvenem sodišču.
- 31 Ta družba primarno predlaga, naj se člen 12 zakona z dne 13. januarja 2019, v skladu s katerim je dostop do nekaterih informacij iz RBE omogočen „vsakomur“, in/ali člen 15 tega zakona ne uporabita ter naj informacije, ki jih je predložila na podlagi člena 3 navedenega zakona, ne bodo javno dostopne.
- 32 Družba Sovim glede tega navaja, na prvem mestu, da bi se z odobritvijo javnega dostopa do identitete in osebnih podatkov njenega dejanskega lastnika kršili pravica do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja ter pravica do varstva osebnih podatkov, ki sta določeni v členu 7 oziroma 8 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina).
- 33 Ta družba namreč meni, da je namen spremenjene Direktive 2015/849, na podlagi katere je bil v luksemburško zakonodajo uveden zakon z dne 13. januarja 2019, določitev identitete dejanskih lastnikov družb, ki se uporabljajo z namenom pranja denarja ali financiranja terorizma, kakor tudi zagotavljanje varnosti poslovnih odnosov ter zaupanja v trge. Vendar naj ne bi bilo dokazano, kako bi dostop javnosti do podatkov iz RBE brez vsakršnega nadzora omogočil doseganje teh ciljev.
- 34 Družba Sovim trdi, na drugem mestu, da dostop javnosti do osebnih podatkov iz RBE pomeni kršitev več določb GDPR, zlasti nekaterih temeljnih načel iz člena 5(1) te uredbe.
- 35 Družba Sovim predložitvenemu sodišču podredno predlaga, naj ugotovi, da v obravnavani zadevi obstaja nesorazmerno tveganje v smislu člena 15(1) zakona z dne 13. januarja 2019, in naj se zato združenju LBR odredi, naj omeji dostop do informacij iz člena 3 tega zakona.
- 36 V zvezi s tem predložitveno sodišče opozarja, da člen 15(1) zakona z dne 13. januarja 2019 določa, da mora združenje LBR za vsak primer posebej preučiti obstoj izjemnih okoliščin, ki upravičujejo omejitev dostopa do RBE. Čeprav je bilo v zvezi s tem zakonom Sodišču v zadevi C-37/20 že predloženih več vprašanj v zvezi z razlago pojmov „izjemne okoliščine“, „tveganje“ in „nesorazmerno tveganje“, naj bi se v zadevnem postopku pojavile tudi druge problematike, zlasti vprašanje, ali je dostop širše javnosti do nekaterih podatkov iz RBE združljiv z Listino in GDPR.
- 37 V teh okoliščinah je Tribunal d'arrondissement de Luxembourg prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:
- „1. Ali je člen 1, točka 15(c), [Direktive 2018/843], s katerim je bil spremenjen člen 30(5), prvi pododstavek, [Direktive 2018/849] tako, da državam članicam nalaga, da vedno omogočijo dostop do informacij o dejanskem lastništvu vsem članom širše javnosti brez utemeljitve upravičenega interesa, veljaven
- z vidika pravice do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja, ki jo zagotavlja člen 7 Listine [...], ki se razlaga v skladu s členom 8 Evropske konvencije o človekovih pravicah

ob upoštevanju ciljev, navedenih zlasti v uvodnih izjavah 30 in 31 Direktive 2018/843, ki se med drugim nanašata na boj proti pranju denarja in financiranju terorizma, ter

- z vidika pravice do varstva osebnih podatkov, ki jo zagotavlja člen 8 Listine, in sicer v delu, v katerem se nanaša zlasti na zagotavljanje, da so osebni podatki obdelani zakonito, pošteno in na pregleden način v zvezi s posameznikom, na katerega se nanašajo, da je namen njihovega zbiranja in obdelave omejen ter da je njihov obseg najmanjši?
2. (a) Ali je treba člen 1, točka 15(g), Direktive 2018/843 razlagati tako, da je mogoče obstoj v njem navedenih izjemnih okoliščin, v katerih lahko države članice določijo izvzetje glede dostopa širše javnosti do vseh ali nekaterih informacij o dejanskih lastnikih, kadar bi takšen dostop dejanskega lastnika izpostavil nesorazmernemu tveganju prevare, ugrabitve, izsiljevanja, prisiljenja, nadlegovanja, nasilja ali ustrahovanja, ugotoviti le, če je dokazano izjemno in nesorazmerno tveganje za prevaro, ugrabitev, izsiljevanje, prisiljenje, nadlegovanje, nasilje ali ustrahovanje, ki mu je dejansko izpostavljen posameznik, ki je dejanski lastnik, pri čemer mora biti to tveganje konkretno, resnično in sedanje?
- (b) Če je odgovor pritrdilen, ali je člen 1, točka 15(g), Direktive 2018/843, ki se razlaga tako, veljaven z vidika pravice do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja, ki jo zagotavlja člen 7 Listine, in pravice do varstva osebnih podatkov, ki jo zagotavlja člen 8 Listine?
3. (a) Ali je treba člen 5(1)(a) [GDPR], ki nalaga obveznost, da so osebni podatki obdelani zakonito, pošteno in na pregleden način v zvezi s posameznikom, na katerega se nanašajo, razlagati tako, da ne nasprotuje temu:
- da so osebni podatki o dejanskem lastniku, vpisani v register dejanskih lastnikov, ki je bil vzpostavljen v skladu s členom 30 Direktive 2015/849, kakor je bil spremenjen s členom 1, točka 15, Direktive 2018/843, dostopni širši javnosti brez nadzora in utemeljitve posameznega člana javnosti in ne da bi bila zadevna oseba (dejanski lastnik) lahko seznanjena, kdo je imel dostop do teh osebnih podatkov, ki se nanašajo nanjo; in
 - da upravljavec takega registra dejanskih lastnikov omogoči dostop do osebnih podatkov dejanskih lastnikov neomejenemu in neugotovljivemu številu oseb?
- (b) Ali je treba člen 5(1)(b) [GDPR], ki nalaga omejitev namena, razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da so osebni podatki o dejanskem lastniku, vpisani v register dejanskih lastnikov, ki je bil vzpostavljen v skladu s členom 30 [spremenjene Direktive 2015/849], dostopni širši javnosti, ne da bi upravljavec lahko zagotovil, da se navedeni podatki uporabljajo izključno za namen, za katerega so bili zbrani, in sicer v bistvu za boj proti pranju denarja in financiranju terorizma, kar je namen, za zagotovitev spoštovanja katerega ni odgovorna širša javnost?
- (c) Ali je treba člen 5(1)(c) [GDPR], ki nalaga najmanjši obseg podatkov, razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da ima širša javnost prek registra dejanskih lastnikov, ki je bil vzpostavljen v skladu s členom 30 [spremenjene Direktive 2015/849], poleg imena, meseca in letnice rojstva, državljanstva, države prebivališča dejanskega lastnika in tudi vrste ter obsega deleža v lasti dostop tudi do njegovega datuma in kraja rojstva?

- (d) Ali člen 5(1)(f) [GDPR], ki nalaga, da so podatki obdelani na način, ki zagotavlja ustrezno varnost osebnih podatkov, vključno z zaščito pred nedovoljeno ali nezakonito obdelavo, in s tem zagotavlja celovitost in zaupnost teh podatkov, ne nasprotuje dostopu brez omejitev in brez pogojev, brez zaveze zaupnosti glede osebnih podatkov dejanskih lastnikov, ki so na voljo v registru dejanskih lastnikov, vzpostavljenem v skladu s členom 30 [spremenjene Direktive 2015/849]?
- (e) Ali je treba člen 25(2) [GDPR], ki zagotavlja privzeto varstvo podatkov, na podlagi katerega se zagotovi zlasti, da osebni podatki niso samodejno dostopni nedoločenemu številu posameznikov brez posredovanja zadevnega posameznika, razlagati tako, da ne nasprotuje temu,
- da se v zvezi z registrom dejanskih lastnikov, ki je bil vzpostavljen v skladu s členom 30 [spremenjene direktive 2015/849], ne zahteva, da se člani širše javnosti, ki želijo vpogled v osebne podatke dejanskih lastnikov, prijavijo na spletnem mestu navedenega registra, niti
 - da navedeni dejanski lastnik ni seznanjen z nobeno od informacij o vpogledu v osebne podatke dejanskih lastnikov, vpisanih v register, niti
 - da se z vidika namena obdelave osebnih podatkov ne uporabi nobena omejitev glede obsega in dostopnosti zadevnih osebnih podatkov?
- (f) Ali je treba člene od 44 do 50 [GDPR], ki določajo stroge pogoje za prenos osebnih podatkov v tretjo državo, razlagati tako, da ne nasprotujejo temu, da so taki podatki o dejanskem lastniku, vpisani v register dejanskih lastnikov, ki je bil vzpostavljen v skladu s členom 30 [spremenjene Direktive 2015/849], vedno dostopni vsem članom širše javnosti brez utemeljitve upravičenega interesa in brez omejitev glede lokalizacije te javnosti?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje, postavljeno v zadevi C-601/20

- 38 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem, postavljenim v zadevi C-601/20, v bistvu sprašuje o veljavnosti – glede na člena 7 in 8 Listine – člena 1, točka 15(c), Direktive 2018/843 v delu, v katerem je bil s to določbo spremenjen člen 30(5), prvi pododstavek, točka (c), Direktive 2015/849, ki v tako spremenjeni različici določa, da morajo države članice zagotoviti, da imajo do informacij o dejanskem lastništvu gospodarskih in drugih pravnih subjektov, ustanovljenih na njihovem ozemlju, vedno dostop vsi člani širše javnosti.

Poseganje v temeljne pravice, zagotovljene s členoma 7 in 8 Listine, ki je posledica dostopa širše javnosti do informacij o dejanskih lastnikih

- 39 Člen 7 Listine določa, da ima vsakdo pravico do spoštovanja svojega zasebnega in družinskega življenja, stanovanja ter komunikacij, člen 8(1) Listine pa vsakomur izrecno daje pravico do varstva osebnih podatkov, ki se nanašajo nanj.

- 40 Kakor je razvidno iz člena 30(1) in (3) spremenjene Direktive 2015/849, so države članice zavezane zagotoviti, da morajo gospodarski in drugi pravni subjekti, ustanovljeni na njihovem ozemlju, pridobiti ter imeti na voljo ustrezne, natančne in posodobljene informacije o svojem dejanskem lastništvu, ter zagotoviti, da se te informacije v vsaki državi članici hranijo v osrednjem registru. V skladu s členom 3, točka 6, te direktive dejanski lastnik pomeni vsako fizično osebo oziroma osebe, ki končno posedujejo ali nadzirajo stranko in/ali fizično osebo oziroma osebe, v imenu katerih se izvaja transakcija ali opravlja dejavnost.
- 41 Člen 30(5), prvi pododstavek, točka (c), spremenjene Direktive 2015/849 državam članicam nalaga, da zagotovijo, da imajo do informacij o dejanskem lastništvu vedno dostop „vsi člani širše javnosti“, v drugem pododstavku tega člena pa je pojasnjeno, da se tem osebam dovoli „dostop vsaj do imena, meseca in leta rojstva, države prebivališča in državljanstva dejanskega lastnika, kakor tudi do vrste in obsega deleža v lasti dejanskega lastnika“. V členu 30(5), tretji pododstavek, je dodano, da „[d]ržave članice lahko pod pogoji, ki se določijo v nacionalnem pravu, zagotavljajo dostop do dodatnih informacij, ki omogočajo identifikacijo dejanskega lastnika“, in da te informacije „vključujejo vsaj datum rojstva ali kontaktne podatke, v skladu s pravili o varstvu podatkov“.
- 42 V zvezi s tem je treba navesti, da ker podatki iz navedenega člena 30(5) vsebujejo informacije o določenih fizičnih osebah, in sicer dejanskih lastnikih gospodarskih in drugih pravnih subjektov, ustanovljenih na ozemlju držav članic, dostop vseh članov širše javnosti do teh informacij posega v temeljno pravico do spoštovanja zasebnega življenja, zagotovljeno v členu 7 Listine (glej po analogiji sodbo z dne 21. junija 2022, *Ligue des droits humains*, C-817/19, EU:C:2022:491, točka 94 in navedena sodna praksa), ne da bi bilo v tem okviru upoštevno dejstvo, da se zadevni podatki lahko nanašajo na poklicne dejavnosti (glej po analogiji sodbo z dne 9. novembra 2010, *Volker und Markus Schecke in Eifert*, C-92/09 in C-93/09, EU:C:2010:662, točka 59). Poleg tega ta zagotovitev dostopa do navedenih podatkov širši javnosti pomeni obdelavo osebnih podatkov v smislu člena 8 Listine (glej po analogiji sodbo z dne 9. novembra 2010, *Volker und Markus Schecke in Eifert*, C-92/09 in C-93/09, EU:C:2010:662, točki 52 in 60).
- 43 Treba je tudi navesti, da kot izhaja iz ustaljene sodne prakse Sodišča, omogočanje dostopa do osebnih podatkov tretjim osebam pomeni poseganje v temeljne pravice, določene v členih 7 in 8 Listine, ne glede na nadaljnjo uporabo sporočenih informacij. V zvezi s tem ni pomembno, ali so zadevne informacije o zasebnem življenju občutljive, niti to, ali so zadevne osebe zaradi tega poseganja morda imele nevšečnosti (sodba z dne 21. junija 2022, *Ligue des droits humains*, C-817/19, EU:C:2022:491, točka 96 in navedena sodna praksa).
- 44 Zato dostop širše javnosti do informacij o dejanskih lastnikih, določen v členu 30(5) spremenjene Direktive 2015/849, pomeni poseganje v pravice, zagotovljene s členoma 7 in 8 Listine.
- 45 Kar zadeva težo tega poseganja, je treba navesti, da ker se informacije, dostop do katerih je bil omogočen širši javnosti, nanašajo na identiteto dejanskega lastnika ter na naravo in obseg njegovih deležev v gospodarskih ali drugih pravnih subjektih, lahko omogočajo oblikovanje profila iz nekaterih osebnih identifikacijskih podatkov, ki so bolj ali manj obsežni glede na konfiguracijo nacionalnega prava, premoženjsko stanje zadevne osebe ter specifične gospodarske sektorje, države in podjetja, v katere je investirala.

- 46 K temu je treba dodati, da je nujna posledica takega omogočanja dostopa do teh informacij širši javnosti to, da bodo te informacije nato dostopne potencialno neomejenemu številu oseb, tako da taka obdelava osebnih podatkov lahko omogoči tudi osebam, ki se želijo iz razlogov, nepovezanih s ciljem, ki mu sledi ta ukrep, seznaniti zlasti s premoženjskim in finančnim položajem dejanskega lastnika, da do navedenih informacij prosto dostopajo (glej po analogiji sodbo z dne 1. avgusta 2022, Vyriausioji tarnybinės etikos komisija, C-184/20, EU:C:2022:601, točki 102 in 103). Ta možnost je še toliko olajšana, kadar si je mogoče zadevne podatke, kot je to v Luksemburgu, ogledati na spletu.
- 47 Poleg tega potencialne posledice za zadevne osebe, ki jih povzroči morebitna zloraba njihovih osebnih podatkov, še zaostruje to, da se ti podatki po tem, ko je bil dostop do njih omogočen širši javnosti, lahko ne le prosto ogledajo, ampak tudi shranijo in razširjajo, in da je v primeru takih zaporednih obdelav tem osebam še toliko težje ali celo iluzorno, da bi se učinkovito branile pred zlorabami.
- 48 Zato dostop širše javnosti do informacij o dejanskih lastnikih iz člena 30(5), prvi pododstavek, točka (c), spremenjene Direktive 2015/849 pomeni hudo poseganje v temeljne pravice, določene v členih 7 in 8 Listine (glej po analogiji sodbo z dne 1. avgusta 2022, Vyriausioji tarnybinės etikos komisija, C-184/20, EU:C:2022:601, točka 105).

Upravičenost poseganja, ki je posledica dostopa širše javnosti do informacij o dejanskih lastnikih

- 49 Temeljne pravice iz členov 7 in 8 Listine niso absolutne pravice, temveč jih je treba upoštevati glede na njihovo funkcijo v družbi (sodba z dne 21. junija 2022, Ligue des droits humains, C-817/19, EU:C:2022:491, točka 112 in navedena sodna praksa).
- 50 V skladu s členom 52(1), prvi stavek, Listine mora biti kakršno koli omejevanje uresničevanja pravic in svoboščin, ki jih priznava ta listina, predpisano z zakonom in mora spoštovati njihovo bistveno vsebino. Člen 52(1), drugi stavek, Listine določa, da so ob upoštevanju načela sorazmernosti omejitve teh pravic in svoboščin dovoljene samo, če so potrebne in če dejansko ustrezajo ciljem splošnega interesa, ki jih priznava Unija, ali če so potrebne zaradi zaščite pravic in svoboščin drugih oseb. V zvezi s tem člen 8(2) Listine določa, da se morajo osebni podatki obdelovati med drugim „za določene namene in na podlagi privolitve prizadete osebe ali na drugi legitimni podlagi, določeni z zakonom“.

– Spoštovanje načela zakonitosti

- 51 Zahteva, da mora biti kakršno koli omejevanje uresničevanja temeljnih pravic predpisano z zakonom, pomeni, da mora biti v samem aktu, ki omogoča poseganje v te pravice, opredeljen obseg omejitve uresničevanja zadevne pravice, pri čemer je po eni strani treba pojasniti, da ta zahteva ne izključuje možnosti, da je zadevna omejitev oblikovana dovolj ohlapno, da se lahko prilagodi različnim primerom in spremembam položajev, in po drugi strani, da lahko Sodišče po potrebi z razlago pojasni konkretni obseg omejitve tako glede na samo besedilo zadevnega predpisa Unije kot glede na njegovo splošno sistematiko in cilje, ki se z njim uresničujejo, kot se razlagajo ob upoštevanju temeljnih pravic, zagotovljenih z Listino (sodba z dne 21. junija 2022, Ligue des droits humains, C-817/19, EU:C:2022:491, točka 114 in navedena sodna praksa).

52 V zvezi s tem je treba navesti, da je omejitev uresničevanja temeljnih pravic, zagotovljenih v členih 7 in 8 Listine, ki je posledica dostopa širše javnosti do informacij o dejanskih lastnikih, določena z zakonodajnim aktom Unije, to je s spremenjeno Direktivo 2015/849. Poleg tega člen 30 te direktive v odstavkih 1 in 5 ureja, prvič, dostop širše javnosti do podatkov o identiteti dejanskih lastnikov in deležih, ki jih imajo v lasti, pri čemer določa, da morajo biti ti podatki ustrezni, natančni in posodobljeni, ter izrecno našteva nekatere od navedenih podatkov, do katerih morajo imeti dostop vsi člani širše javnosti. Drugič, ta člen 30 v odstavku 9 določa pogoje, pod katerimi lahko države članice določijo izvzetje glede takega dostopa.

53 V teh okoliščinah je treba šteti, da je načelu zakonitosti zadoščeno.

– *Spoštovanje temeljnih pravic, zagotovljenih s členoma 7 in 8 Listine*

54 V zvezi s spoštovanjem bistvene vsebine temeljnih pravic, določenih v členih 7 in 8 Listine, je treba navesti, da je informacije, na katere se izrecno sklicuje člen 30(5), drugi pododstavek, spremenjene Direktive 2015/849, mogoče razdeliti v dve ločeni kategoriji podatkov, pri čemer prva zajema podatke o identiteti dejanskega lastnika (ime, mesec in leto rojstva ter državljanstvo), druga pa podatke ekonomske narave (vrsta in obseg deleža v lasti dejanskega lastnika).

55 Poleg tega, čeprav je res, da člen 30(5), drugi pododstavek, spremenjene Direktive 2015/849, kot izhaja iz uporabe izraza „vsaj“, ne vsebuje izčrpnega seznama podatkov, do katerih mora biti omogočen dostop vsem članom širše javnosti, in da ta člen 30(5) v tretjem pododstavku dodaja, da države članice lahko zagotavljajo dostop do dodatnih informacij, pa je v skladu z navedenim členom 30(1) mogoče pridobiti in imeti na voljo ter s tem potencialno napraviti dostopne javnosti zgolj „ustrezne“ informacije o dejanskih lastnikih in deležih, ki jih imajo ti v lasti, s čimer so zlasti izključene informacije, ki niso v ustrezni zvezi s cilji te direktive.

56 Ni pa očitno, da bi omogočitev dostopa širši javnosti do informacij, ki so v taki zvezi, kakor koli oslabila bistveno vsebino temeljnih pravic, zagotovljenih s členoma 7 in 8 Listine.

57 V zvezi s tem je treba tudi navesti, da člen 41(1) spremenjene Direktive 2015/849 izrecno določa, da za obdelavo osebnih podatkov na podlagi te direktive velja Direktiva 95/46 in s tem GDPR, katere člen 94(2) pojasnjuje, da se sklicevanja na zadnjenavedeno direktivo štejejo za sklicevanja na to uredbo. Tako ni sporno, da mora vsako zbiranje in hranjenje informacij ter omogočanje dostopa do njih na podlagi spremenjene Direktive 2015/849 v celoti izpolnjevati zahteve, ki izhajajo iz GDPR.

58 V teh okoliščinah poseganje, ki ga pomeni dostop širše javnosti do informacij o dejanskih lastnikih, določen v členu 30(5), prvi pododstavek, točka (c), spremenjene Direktive 2015/849, ne ogroža bistvene vsebine temeljnih pravic, določenih v členih 7 in 8 Listine.

– *Cilj splošnega interesa, ki ga priznava Unija*

59 Cilj spremenjene direktive 2015/849 je glede na besedilo njenega člena 1(1) preprečiti uporabo finančnega sistema Evropske unije za pranje denarja in financiranje terorizma. V zvezi s tem je v uvodni izjavi 4 Direktive 2018/843 pojasnjeno, da je uresničevanje tega cilja lahko učinkovito zgolj, če okolje ni naklonjeno storilcem kaznivih dejanj, in da bi večja preglednost gospodarskega in finančnega okolja Unije lahko imela močan odvračilni učinek.

- 60 Natančneje, glede cilja dostopa širše javnosti do informacij o dejanskih lastnikih, ki je bil uveden s členom 1, točka 15 (c), Direktive 2018/843, je v uvodni izjavi 30 te direktive navedeno, da tak dostop najprej „omogoča civilni družbi, vključno s tiskom in organizacijami civilne družbe, boljši nadzor nad informacijami in prispeva k ohranjanju zaupanja v neoporečnost poslovnih transakcij in finančnega sistema“. Poleg tega lahko zadevni dostop „[p]rispeva [... h] krepitvi boja proti zlorabi gospodarskih in drugih pravnih subjektov ter pravnih ureditev za namene pranja denarja ali financiranja terorizma tako, da prispeva k preiskavam in učinkuje na ugled subjektov, saj se bo vsakdo, ki bi lahko z njimi sklepal transakcije, zavedal identitete dejanskih lastnikov“. Nazadnje, ta dostop „[p]rav tako finančnim institucijam ter pristojnim organom, vključno z organi tretjih držav, ki sodelujejo v boju proti takim kršitvam, omogoča pravočasno in učinkovito dostopnost informacij“ ter „bi pomagal tudi pri preiskavah o pranju denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanjih in financiranju terorizma“.
- 61 Poleg tega je v uvodni izjavi 31 Direktive 2018/843 navedeno, da bi bilo treba „[p]otencialno povečanje zaupanja v finančne trge [...] obravnavati kot pozitivni stranski učinek in ne kot namen povečane preglednosti, kar pomeni ustvariti okolje, za [katerog] je manjša verjetnost, da se bo uporabljalo za pranje denarja in financiranje terorizma“.
- 62 Iz tega sledi, da je zakonodajalec Unije z določitvijo dostopa širše javnosti do informacij o dejanskih lastnikih nameraval preprečiti pranje denarja in financiranje terorizma s tem, da bi z večjo preglednostjo vzpostavil okolje, ki ga je težje uporabljati za ti dejavnosti.
- 63 Ta namen pa spada med cilje splošnega interesa, s katerimi je mogoče upravičiti poseganja – tudi resna – v temeljne pravice, določene v členih 7 in 8 Listine (glej v tem smislu sodbo z dne 21. junija 2022, *Ligue des droits humains*, C-817/19, EU:C:2022:491, točka 122 in navedena sodna praksa).
- 64 Ker se Svet Evropske unije v tem okviru poleg tega izrecno sklicuje na načelo transparentnosti, kot izhaja iz členov 1 in 10 PEU ter člena 15 PDEU, je treba navesti, da to načelo, kot ta institucija sama poudarja, državljanom omogoča, da tesneje sodelujejo v postopku odločanja, in zagotavlja večjo legitimnost, učinkovitost in odgovornost uprave do državljanov v demokratičnem sistemu (sodba z dne 9. novembra 2010, *Volker und Markus Schecke in Eifert*, C-92/09 in C-93/09, EU:C:2010:662, točka 68 in navedena sodna praksa).
- 65 Čeprav se navedeno načelo v zvezi s tem konkretizira predvsem z zahtevami institucionalne in postopkovne transparentnosti, ki se nanašajo na javne dejavnosti, vključno z uporabo javnih sredstev, pa taka povezava z javnimi institucijami ni podana, kadar je, kot v obravnavani zadevi, namen zadevnega ukrepa omogočiti širši javnosti dostop do podatkov o identiteti zasebnih dejanskih lastnikov ter o vrsti in obsegu deležev, ki jih imajo v lasti v gospodarskih in drugih pravnih subjektih.
- 66 Zato načela transparentnosti, kot izhaja iz členov 1 in 10 PEU ter člena 15 PDEU, kot takega ni mogoče šteti za cilj splošnega interesa, ki bi lahko upravičeval poseganje v temeljne pravice, zagotovljene v členih 7 in 8 Listine, ki je posledica dostopa širše javnosti do informacij o dejanskih lastnikih.

– *Primernost, nujnost in sorazmernost zadevnega poseganja*

- 67 V skladu z ustaljeno sodno prakso sorazmernost ukrepov, ki imajo za posledico poseganje v pravice, zagotovljene s členoma 7 in 8 Listine, zahteva spoštovanje zahtev glede primernosti in nujnosti ter zahteve po sorazmernosti teh ukrepov glede na zastavljeni cilj (glej v tem smislu sodbo z dne 5. aprila 2022, Commissioner of An Garda Síochána in drugi, C-140/20, EU:C:2022:258, točka 93).
- 68 Natančneje, odstopanja od varstva osebnih podatkov in njegove omejitve se določijo v mejah tega, kar je nujno potrebno, pri čemer je treba takrat, kadar je mogoče izbirati med več primernimi ukrepi za uresničitev zastavljenih legitimnih ciljev, uporabiti najmanj omejujočega. Poleg tega cilja splošnega interesa ni mogoče uresničevati brez upoštevanja tega, da ga je treba uskladiti s temeljnimi pravicami, na katere se nanaša ukrep, in sicer z uravnoteženjem, na eni strani, cilja splošnega interesa ter, na drugi strani, zadevnih pravic, da se zagotovi, da nevsječnosti, ki jih povzroča ta ukrep, niso nesorazmerne glede na zastavljene cilje. Tako je možnost upravičiti omejitev pravic, zagotovljenih s členoma 7 in 8 Listine, treba presoјati tako, da se oceni teža poseganja, ki ga pomeni taka omejitev, in preveri, ali je pomembnost cilja splošnega interesa, ki se uresničuje s to omejitvijo, v sorazmerju s to težo (glej v tem smislu sodbi z dne 26. aprila 2022, Poljska/Parlament in Svet, C-401/19, EU:C:2022:297, točka 65, in z dne 21. junija 2022, Ligue des droits humains, C-817/19, EU:C:2022:491, točki 115 in 116 ter navedena sodna praksa).
- 69 Poleg tega mora zadevna ureditev, ki povzroča poseganje, za izpolnjevanje zahteve po sorazmernosti tudi določati jasna in natančna pravila, ki urejajo obseg in uporabo ukrepov, ki jih ta ureditev določa, ter določajo minimalne zahteve, tako da imajo zadevne osebe na voljo zadostna jamstva, ki omogočajo učinkovito varovanje njihovih osebnih podatkov pred tveganji zlorabe. Zlasti mora biti v tej ureditvi navedeno, v kakšnih okoliščinah in pod katerimi pogoji je mogoče sprejeti ukrep, ki določa obdelavo takih podatkov, s čimer se tako zagotovi, da je poseganje omejeno na tisto, kar je nujno potrebno. Nujnost obstoja takih jamstev je še toliko večja, kadar se dostop do osebnih podatkov omogoči širši javnosti in torej potencialno neomejenemu številu oseb ter lahko razkrije občutljive informacije o zadevnih osebah (glej v tem smislu sodbo z dne 21. junija 2022, Ligue des droits humains, C-817/19, EU:C:2022:491, točka 122 in navedena sodna praksa).
- 70 V skladu s to sodno prakso je treba preveriti, prvič, ali je dostop širše javnosti do informacij o dejanskih lastnikih primeren za uresničitev zastavljenega cilja splošnega interesa, drugič, ali je poseganje v pravice, zagotovljene s členoma 7 in 8 Listine, ki je posledica takega dostopa, omejeno na nujno potrebno, tako da cilja ne bi bilo mogoče razumno doseči enako učinkovito z drugimi sredstvi, ki bi manj posegala v te temeljne pravice zadevnih oseb, in tretjič, ali to poseganje ni nesorazmerno glede na ta cilj, kar zlasti pomeni tehtanje pomena navedenega cilja in teže navedenega poseganja.
- 71 Prvič, ugotoviti je treba, da je dostop širše javnosti do informacij o dejanskih lastnikih primeren za to, da prispeva k uresničevanju cilja splošnega interesa, navedenega v točki 58 te sodbe, ki je preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, saj javna narava tega dostopa in povečana transparentnost, ki jo ta povzroča, prispevata k vzpostavitvi okolja, za katero je manj verjetno, da bo uporabljeno v ta namena.
- 72 Drugič, da bi dokazala nujnost poseganja, ki je posledica dostopa širše javnosti do informacij o dejanskih lastnikih, se Svet in Komisija sklicujeta na oceno učinka, priloženo predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe

finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma ter Direktive 2009/101/ES (COM/2016/0450 final), na podlagi katerega je bila sprejeta Direktiva 2018/843. Ti instituciji menita, da čeprav je člen 30(5), prvi pododstavek, točka (c), Direktive 2015/849 v različici, ki je veljala pred spremembo z Direktivo 2018/843, dostop vsake osebe do informacij o dejanskih lastnikih pogojeval s tem, da je ta oseba zmožna dokazati „upravičen interes“, je bilo v navedeni oceni učinka ugotovljeno, da so zaradi tega, ker ni bilo enotne opredelitve tega pojma „upravičen interes“, nastajale praktične težave, tako da se je štelo, da je bila primerna rešitev, da se navedeni pogoj odpravi.

- 73 Poleg tega Parlament, Svet in Komisija v svojih pisnih stališčih poudarjajo, pri čemer se sklicujejo zlasti na uvodno izjavo 30 Direktive 2018/843, da ima dostop širše javnosti do informacij o dejanskih lastnikih, kot je določen s spremenjeno Direktivo 2015/849, odvrtačilen učinek, omogoča okrepljen nadzor in olajšuje izvajanje preiskav, vključno s tistimi, ki jih vodijo organi tretjih držav, ter da teh posledic ne bi bilo mogoče doseči drugače.
- 74 Komisija je bila na obravnavi povabljen, naj navede, ali je za odpravo tveganja, da bi obveznost vsake osebe ali organizacije dokazati „upravičen interes“, kot je bila prvotno predvidena z Direktivo 2015/849, zaradi razlik v opredelitvi tega pojma v državah članicah povzročila pretirane omejitve dostopa do informacij o dejanskih lastnikih, razmišljala o možnosti, da predlaga enotno opredelitev navedenega pojma.
- 75 Komisija je v odgovor na to vprašanje navedla, da je merilo „upravičenega interesa“ pojem, ki ga je težko pravno opredeliti, in da se je, čeprav je predvidela možnost predlagati enotno opredelitev tega merila, temu nazadnje odpovedala, ker je to merilo, tudi če je dopolnjeno z opredelitvijo, vseeno težko izvajati in ker bi njegova uporaba lahko privedla do arbitrarnih odločitev.
- 76 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da morebiten obstoj težav pri natančni opredelitvi primerov in pogojev, pod katerimi ima javnost lahko dostop do informacij o dejanskih lastnikih, ne more upravičiti tega, da zakonodajalec Unije določi dostop širše javnosti do teh informacij (glej po analogiji sodbo z dne 5. aprila 2022, Commissioner of An Garda Síochána in drugi, C-140/20, EU:C:2022:258, točka 84).
- 77 Poleg tega navedeni učinki in sklicevanje v tem okviru na pojasnila iz uvodne izjave 30 Direktive 2018/843 prav tako ne morejo dokazati nujnosti zadevnega poseganja.
- 78 Ker je namreč v tej uvodni izjavi navedeno, da dostop širše javnosti do informacij o dejanskih lastnikih civilni družbi omogoča boljši nadzor informacij, in ker so v tej zvezi izrecno omenjeni tisk in organizacije civilne družbe, je treba navesti, da imajo tako tisk kot organizacije civilne družbe, ki so povezane s preprečevanjem in bojem proti pranju denarja in financiranju terorizma, upravičen interes za dostop do informacij o dejanskih lastnikih. Enako velja za osebe, prav tako omenjene v navedeni uvodni izjavi, ki želijo poznati identiteto dejanskih lastnikov gospodarskega ali drugega pravnega subjekta, ker bi z njimi lahko sklepale transakcije, ali tudi za finančne institucije in organe, ki sodelujejo v boju proti kaznivim dejanjem na področju pranja denarja ali financiranja terorizma, če zadnji navedeni subjekti do zadevnih informacij nimajo dostopa že na podlagi člena 30(5), prvi pododstavek, točki (a) in (b), spremenjene Direktive 2015/849.

- 79 Poleg tega, čeprav je v isti uvodni izjavi pojasnjeno, da dostop širše javnosti do informacij o dejanskih lastnikih „lahko prispeva“ k boju proti zlorabam gospodarskih in drugih pravnih subjektov ter da „bi pomagal“ pri kazenskih preiskavah, pa je treba ugotoviti, da s takimi preudarki prav tako ni mogoče dokazati, da je ta ukrep nujno potreben za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma.
- 80 Ob upoštevanju navedenega ni mogoče skleniti, da je poseganje v pravice, zagotovljene s členoma 7 in 8 Listine, ki je posledica dostopa širše javnosti do informacij o dejanskih lastnikih, omejeno na to, kar je nujno potrebno.
- 81 Tretjič, v zvezi z elementi, navedenimi za dokaz sorazmernosti zadevnega poseganja, in sicer tega, da dostop širše javnosti do informacij o dejanskih lastnikih, določen v členu 30(5) spremenjene Direktive 2015/849, temelji na uravnovešenju zastavljenega cilja splošnega interesa na eni strani in zadevnih temeljnih pravic na drugi strani ter tega, da obstajajo zadostna jamstva proti tveganjem zlorabe, je treba dodati naslednje.
- 82 Najprej, Komisija trdi, da je zakonodajalec Unije, kot je razvidno iz uvodne izjave 34 Direktive 2018/843, skrbno pojasnil, da morajo biti vsi podatki, dostop do katerih se omogoči javnosti, omejeni, jasno in izčrpno opredeljeni ter splošne narave, da se tako omeji morebitna pristranskost do dejanskih lastnikov. V tem okviru naj bi bili na podlagi člena 30(5) spremenjene Direktive 2015/849 javnosti dostopni le podatki, ki so nujno potrebni za določitev identitete dejanskih lastnikov ter vrste in obsega deležev, ki jih imajo v lasti.
- 83 Dalje, Parlament, Svet in Komisija poudarjajo, da je mogoče odstopiti od načela dostopa širše javnosti do informacij o dejanskih lastnikih, saj člen 30(9) spremenjene Direktive 2015/849 določa, da lahko v „izjemnih okoliščinah“ „[d]ržave članice [...] določijo izvzete glede dostopa [...] do vseh ali nekaterih informacij o dejanskem lastništvu, in sicer za vsak primer posebej“, kadar bi dostop širše javnosti do teh informacij „dejanskega lastnika izpostavil nesorazmernemu tveganju prevare, ugrabitve, izsiljevanja, prisiljenja, nadlegovanja, nasilja ali ustrahovanja ali kadar je dejanski lastnik mladoleten oziroma kako drugače poslovno nesposoben“.
- 84 Nazadnje, Parlament in Komisija opozarjata, da lahko države članice, kot je razvidno iz člena 30(5a) spremenjene Direktive 2015/849 v povezavi z uvodno izjavo 36 Direktive 2018/843, omogočitev dostopa do informacij o dejanskih lastnikih pogojujejo s spletno prijavo, da bi se lahko seznanile z identiteto osebe, ki te informacije zahteva. Poleg tega lahko države članice v skladu z uvodno izjavo 38 te direktive, da bi preprečile zlorabo informacij o dejanskih lastnikih, tem dajo na voljo informacije o prosilcu in o pravni podlagi za njegovo prošnjo.
- 85 V zvezi s tem je treba navesti, kot je bilo opozorjeno v točki 51 te sodbe, da člen 30(5) spremenjene Direktive 2015/849 v drugem pododstavku določa, da se vsem članom širše javnosti dovoli dostop „vsaj“ do podatkov iz te določbe, in v tretjem pododstavku dodaja, da države članice lahko omogočijo dostop do „dodatnih informacij, ki omogočajo identifikacijo dejanskega lastnika“, te pa vključujejo „vsaj“ datum rojstva ali kontaktne podatke zadevnega dejanskega lastnika.
- 86 Iz uporabe izraza „vsaj“ pa izhaja, da te določbe dovoljujejo, da se javnosti omogoči dostop do podatkov, ki niso dovolj opredeljeni niti določljivi. Zato materialnopravna pravila, ki omejujejo poseganje v pravice, zagotovljene s členoma 7 in 8 Listine, ne izpolnjujejo zahteve po jasnosti in natančnosti, na katero je bilo opozorjeno v točki 65 te sodbe (glej po analogiji mnenje 1/15 (Sporazum PNR med EU in Kanado) z dne 26. julija 2017, EU:C:2017:592, točka 160).

- 87 Poleg tega je treba v zvezi z uravnoteženjem teže tega poseganja, opisane v točkah od 41 do 44 te sodbe, s pomenom cilja splošnega interesa, ki je preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, ugotoviti, da čeprav ob upoštevanju njegovega pomena ta cilj, kot je bilo ugotovljeno v točki 59 te sodbe, lahko upravičuje posege, tudi hude, v temeljne pravice, določene v členih 7 in 8 Listine, pa so, na eni strani, za boj proti pranju denarja in financiranju terorizma odgovorni predvsem javni organi in subjekti, kot so kreditne ali finančne ustanove, ki imajo zaradi svojih dejavnosti specifične obveznosti na tem področju.
- 88 Iz tega razloga člen 30(5), prvi pododstavek, točki (a) in (b), spremenjene Direktive 2015/849 določa, da morajo biti informacije o dejanskih lastnikih vedno dostopne pristojnim organom in finančnim obveščevalnim enotam brez kakršne koli omejitve, ter pooblaščenim subjektom, in sicer v okviru skrbnega preverjanja strank.
- 89 Na drugi strani, v primerjavi z ureditvijo, kakršna je ta iz člena 30(5) Direktive 2015/849 v različici pred začetkom veljavnosti Direktive 2018/843, ki je poleg dostopa pristojnih organov in določenih subjektov določala dostop vseh oseb ali organizacij, ki lahko izkažejo upravičen interes, ureditev, uvedena z zadnjenavedeno direktivo, ki določa dostop širše javnosti do informacij o dejanskih lastnikih, pomeni bistveno hujšo kršitev temeljnih pravic, zagotovljenih s členoma 7 in 8 Listine, ne da bi bila ta zaostritev lahko izravnana z morebitnimi koristmi, ki bi lahko izhajale iz te druge ureditve v primerjavi s prvo, kar zadeva boj proti pranju denarja in financiranju terorizma (glej po analogiji sodbo z dne 1. avgusta 2022, Vyriausioji tarnybinės etikos komisija, C-184/20, EU:C:2022:601, točka 112).
- 90 V teh okoliščinah neobvezni določbi člena 30(5a) in (9) spremenjene Direktive 2015/849, ki državam članicam omogočata, da omogočanje dostopa do informacij o dejanskih lastnikih pogojujejo s spletno prijavo in da v izjemnih okoliščinah določijo izvzetje glede dostopa širše javnosti do teh informacij, sami po sebi ne zadostujeta, da bi se dokazalo uravnoteženje zastavljenih ciljev splošnega interesa in temeljnih pravic, določenimi v členih 7 in 8 Listine, niti obstoj zadostnih jamstev, ki bi zadevnim osebam omogočala, da svoje osebne podatke učinkovito zaščitijo pred tveganjem zlorabe.
- 91 Poleg tega v tem okviru ni upoštevno sklicevanje Komisije na sodbo z dne 9. marca 2017, Manni (C-398/15, EU:C:2017:197), v zvezi z obvezno objavo glede družb, vključno z njihovimi zakonitimi zastopniki, ki je določena v Prvi Direktivi Sveta 68/151/EGS z dne 9. marca 1968 o uskladitvi zaščitnih ukrepov za varovanje interesov družbenikov in tretjih oseb, ki jih države članice zahtevajo od gospodarskih družb v smislu člena 58 Pogodbe (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, stran 3), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2003/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2003 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, stran 304). Obvezna objava, ki jo določa ta direktiva, na eni strani in dostop širše javnosti do informacij o dejanskih lastnikih, ki ga določa spremenjena Direktiva 2015/849, na drugi strani se namreč razlikujeta tako po svojih ciljnih kot po obsegu zajetih osebnih podatkov.
- 92 Ob upoštevanju vseh zgornjih preudarkov je treba na prvo vprašanje, postavljeno v zadevi C-601/20, odgovoriti, da je člen 1, točka 15(c), Direktive 2018/843 neveljaven v delu, v katerem je bil z njim spremenjen člen 30(5), prvi pododstavek, točka (c), Direktive 2015/849, ki v tako spremenjeni različici določa, da morajo države članice zagotoviti, da imajo do informacij o dejanskih lastnikih gospodarskih in drugih pravnih subjektov, ustanovljenih na njihovem ozemlju, vedno dostop vsi člani širše javnosti.

Drugo in tretje vprašanje, postavljeni v zadevi C-601/20, ter vprašanja, postavljena v zadevi C-37/20

- 93 Drugo vprašanje, postavljeno v zadevi C-601/20, in vprašanja, postavljena v zadevi C-37/20, temeljijo na predpostavki veljavnosti člena 30(5) spremenjene Direktive 2015/849 v delu, v katerem določa dostop javnosti do informacij o dejanskih lastnikih.
- 94 Glede na odgovor na prvo vprašanje, postavljeno v zadevi C-601/20, teh vprašanj ni treba preučiti.
- 95 Poleg tega se ob upoštevanju istega odgovora tudi ni treba izreči o tretjem vprašanju, postavljenem v zadevi C-601/20.

Stroški

- 96 Ker je ta postopek za stranke v postopkih v glavni stvari ena od stopenj v postopkih pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (veliki senat) razsodilo:

Člen 1, točka 15(c), Direktive (EU) 2018/843 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma ter o spremembi direktiv 2009/138/ES in 2013/36/EU je neveljaven v delu, v katerem je bil z njim spremenjen člen 30(5), prvi pododstavek, točka (c), Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES, ki v tako spremenjeni različici določa, da morajo države članice zagotoviti, da imajo do informacij o dejanskih lastnikih gospodarskih in drugih pravnih subjektov, ustanovljenih na njihovem ozemlju, vedno dostop vsi člani širše javnosti.

Podpisi